

[Waldemar Laursen.]

hvis alder er mere end 50 år, i høj grad trænger til revision. Men den af mig her nævnte udvikling og de dermed opståede problemer er vel årsag til, at den kommission, der af indenrigsministeren blev nedsat i 1964, ikke har kunnet tilendebringe sit arbejde.

Som det fremgår af ministerens fremsættelsestale, er en revision af loven udskudt nogle gange. Jeg ser dog ikke noget katastrofalt i det; måske er det endog en fordel, at man med de stigende krav in mente nu kan få udarbejdet en til tidens krav svarende lov om embedslægevæsenets beføjelser. Man kan så føje det lille suk og ønske til, at ministeren vil gøre sit til, at vi om 5 år må se et resultat af kommissionens arbejde. Jeg tror, ingen vil tage det fortrydeligt op, om kommissionen skulle barsle et forslag i god tid, førend den 5-årige udsættelse er udløbet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Thisted Knudsen: Jeg ved ikke rigtig, om man egentlig skulle anbefale lovforslaget; vi er jo mange, der er af den opfattelse, at det går langsomt. Nu foreslår man altså at udskyde revisionen i 5 år; det er jo en relativt lang tid. Jeg ved ikke, om ministeren vil undersøge, som også den foregående ordfører sagde, om man ikke kan få lidt mere fart på, så man kan blive færdig.

Marie Antoinette von Lowzow: På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

Svend Haugaard: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde lovforslaget, men må samtidig udtrykke forundring over, at en kommission nedsat i 1964 skal have yderligere 5 år til at betænke sig. Vi mener nok, det var tiltrængt at tage loven om embedslægerne op til en revision, og at det skulle ske lidt hurtigere, end der her er stillet i udsigt. Men der står jo i fremsættelsen „ind-

til 5 år“, og vi vil gerne bede ministeren om at lægge tryk på „indtil“ og så måske henstille til kommissionen, at den gør sig lidt hurtigere færdig, så man ikke får behov for at benytte maksimum på 5 år.

Poul Dam: En gang imellem kan man godt undre sig over, at kommissioner er så længe om arbejdet, som de er. Men jeg har fundet ud af, at i dette tilfælde har kommissionen benyttet den første tid til at finde ud af kommissoriet, som er temmelig langt. Det er klart nok, men det er langt, og det skal der nogen tid til at få gennemlæst.

I øvrigt kan vi fra vor side anbefale udskydelsen af revisionen; alene hensynet til den ændring i hele kommunestrukturen, som forestår, gør det rimeligt at udskyde en nyordning af embedslægevæsenet nogle år.

Iver Poulsen: Da der netop på de områder, som revisionen af loven om embedslægevæsenet skulle dække, sker en meget betydelig udvikling, ville det være — synes jeg og mit parti — uklogt nu at give sig til at revidere, for udviklingen, som er i gang, skulle gerne indregnes i den revision af loven, som til sin tid må komme. Derfor kan vi anbefale udskydelsen af revisionen.

Niels Westerby: Lovforslaget anbefales principielt.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Praktisk talt alle ærede ordførere anbefalede, at den i 1964 nedsatte kommission fremskyndede sit arbejde. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at kommissionen har et meget omfattende kommissorium; der forestår et meget omfattende arbejde på et område, som frembyder overordentlig kontroversielle problemer; det er jo også rigtigt som nævnt af en af de ærede ordførere, at spørgsmålet om den kommunale inddeling vel kommer ind i billedet. Kommissionen har jo nedsat et underudvalg til at behandle embedslægeordningen specielt, men det er